

treball

N.º 3 - EDITAT PER LA DELEGACIÓ DEL C. C. DEL P. S. U. DE C. - Barcelona, Juny del 1945

UNITAT NACIONAL COMBATENT PER ABATRE A FRANCO I FALANGE

En l'anterior núm. de «treball» publicavem un document al President de la Generalitat, Josep Irla, i altre a Josep Terradellas, adreçats pel Comitè Central del PSU. de C., el Secretariat de la UGT. de C. i la Direcció de la Unió de Rabassaires. En ells s'hi planteja, amb claretat, el caràcter de la situació i s'hi reflexen les aspiracions actuals més sentides pel poble de Catalunya.

A més d'una clara visió de la situació i d'un just programa, es destaca en aquests documents la necessitat d'una disposició combatent en totes les forces patriòtiques catalanes, per tal que, sota el signe de la més àmplia unitat antifeixista, fer possible la seva aplicació, condicionada a l'alliberació de Catalunya i d'Espanya de l'opressió de Franco i Falange, declarant que, aquesta, en el moment actual, és la única qüestió prèvia a resoldre.

Es indubtable, que una aguda crisi interna corroïx el cos podrit del règim franco-falangista. La derrota militar d'Alemanya l'ha aguditzada considerablement més encara. L'odi i la lluita dels patriotes i poble d'Espanya està en marxa creixent. Aquesta ona de repulsa nacional contra el règim franquista, troba cada dia més ressò fora de les nostres fronteres.

La xerrameca falangista encaminada a fer la giragòria amb les NN.UU., especialment a Anglaterra i EE.UU., per tal d'encobrir el seu passat i el seu present de sotmissió al servei d'Hitler, és posada al descobert per la realitat punyent de's fets. La «democràcia cristiana», la «neutralitat benévola» per les NN.UU., la «sinceritat i pulcritud» en el compliment dels pactes internacionals, etc. que haveixen la trepa governamental de Franco, resulten paraules buides i són la creu de la veritable cara del règim hitleriano-falangista. Són un sacrilegi: Davant la realitat d'una Espanya on assassina i tortura a mansalva, i se la sotmet pel terror i la fam. Davant la complicitat i participació amb la causa d'Hitler; fent d'Espanya un camp d'operacions dels agents nazis; proveint a Alemanya d'aliments i matèries primes; enviant la «División Azul» (no ha fer alpinisme als camps d'Europa) sinó a participar amb Hitler al saqueig i extermini dels pobles de la Unió Soviètica, i contra les NN.UU. Davant provocacions oficials i militars contra els aliats, com

l'ocupació de Tanger. I, avui, davant el refugi d'Espanya obert per Franco i Falange als interessos nazis i als criminals de guerra, des d'on intentarien reviscolar per encendre noves agresions.

Ja no solament és la nostra infatigable amiga la Unió Soviètica, així com també Mèxic i França, els que donen clares mostres de solidaritat amb la nostra causa, sinó que el reconeixement d'ella s'estén arreu de tots els països i pobles lliures i democràtics.

Es una veritat axiomàtica, però, que Franco i Falange no cauran unicamet pels efectes de la seva crisi, com també, que els pobles hispànics no s'alliberaran únicament pels efectes de l'ale de la solidaritat de l'exterior. Nò. Franco i Falange seràn anorreats per esforç i decidit, que els patriotes i pobles d'Espanya posin en aquesta empresa. Per la suma d'accions, petites i grans i en tots els terrenys, que, des d'ara, siguem capaços de menar a cap, i que al final han de desembocar a la insurrecció nacional dels pobles hispànics.

Contra aquesta línia d'unitat combativa, treballa Franco i Falange ajudats per una sèrie d'elements, que s'avenen a propagar l'«esterilitat» de les lluites i dels esforços del poble i a propugnar les corrents de la passivitat, al·legant falsos poders estranys que resoldran per si sols la situació. A Catalunya, compleix a la perfecció aquest paper, la falsament denominada «Alianza Nacional de Fuerzas Democráticas» que acaballa el traïdor Maurin.

De temps, el nostre partit ve treballant i esforçant-se per consolidar i ampliar el moviment d'unitat. Actualment, existeixen bones perspectives perquè aquesta aspiració, sentida per tot Catalunya i exigida per la situació, sigui una prompta realitat. Es necessari guanyar el temps perdut i vèncer les dificultats que encara s'interposen, alleugerint tràmits i discussions. La necessitat de la unitat, és sentida per tots. L'hora actual, imposa deures i responsabilitats greus a tots, i en primer lloc, als dirigents que, a l'exili i aquí Catalunya, estan al front dels partits i organitzacions republicanes i obreres.

Forjem, sense demora, l'Aliança Nacional de Catalunya, que aglutini a totes les forces antifranquistes i les menin a la lluita. La unitat nacional combatent, és l'únic camí per abatre a Franco i Falange.

França fa causa comuna amb el poble espanyol

La Comissió d'Assumptes Exteriors de França, s'ha adreçat al seu Govern per tal de que aquest emprengui una acció conjunta amb les demés NN.UU. per obligar que Franco abandoni immediatament el Poder.

En l'acord de l'esmentada Comissió, s'hi assenyala que Franco i el seu règim constitueixen un perill permanent per la causa de la democràcia i la llibertat d'Europa, puix

són un reducte d'Hitler que queda en peu en l'Europa alliberada. Es sugereix al Govern francès que en cas que les gestions amb les demés NN.UU. trobessin dificultats, aquest deu procedir al trencament de les relacions diplomàtiques i comercials amb el règim de Franco i Falange.

En la nota adreçada al Govern francès, la Comissió destaca l'actitud de Franco, de fragant hostilitat vers les NN.UU.

al negar-se a entregar al sinistre Laval, criminal de guerra reclamat pels tribunals de França, el qual es troba sota la protecció de les autoritats franquistes.

El Govern i poble francès s'obran respondre adequadament al dictador feixista del Pardo.

Per la nostra part, saludem fraternalment al poble francès i al seu Govern, en ocasió d'aquesta demostració de solidaritat amb la causa del nostre poble.

Nota de la Delegació de la U.G.T. de Catalunya

Atribuïnt-se funcions de l'organisme dirigent de la U. G. T. d'Espanya, un grup de provocadors autotitulant-se «Comité Executiu» ve maldant aquests darrers temps, per introduir la divisió a les rengles de la U. G. T. a Catalunya.

Denunciem aquests intents criminals, que estan recolzats i animats pels provocadors troquistes expulsats de les nostres files, i posem en guàrdia a la classe obrera i a tot el poble de Catalunya contra tals manobres, encaminades a fraccionar el moviment sindical i impedir així, que la U. G. T. de Catalunya pugui jugar el paper que li corresponent, en el conjunt de les forces antifeixistes, en la lluita contra Franco i Falange i per la reconquesta de la República.

La Delegació de la U. G. T. de Catalunya, identificada totalment amb la política seguida pel Secretariat, fa seva la proposició de programa de Govern i de lluita adreçada al Sr. Irla per la Unió de Rabassaires, el Comitè Central del PSU. de Catalunya i el Secretariat de la UGT de Catalunya.

Aquest programa, (fet públic en l'anterior núm. de «Treball») expressa els sentiments i la voluntat del poble de Catalunya, i és la carta, sobre quins objectius i orientació, la UGT. de Catalunya participa en el moviment d'unitat catalana per a movilitzar a la classe obrera i a tots els patriotes en la lluita contra Franco i Falange.

Propugnem, per as olir sobre la basse del desenvolupament de les accions combatives i les lluites per les reivindicacions parcials de la classe obrera, la més sòlida unitat UGT-CNT per a forjar un sol moviment sindical unificat.

La Delegació de la UGT. de Catalunya, no reconeix cap autoritat al fals «Comité Executiu» i es deu integralment a la disciplina del Secretariat presidit pel nostre estimat company Josep Moix, el qual manté relacions fraternals i orgàniques amb l'únic i veritable Comitè Executiu compost, entre altres per Rodriguez Vega, Gonzalez Peña, Anguiano i Amaro del Rosal.

Visca la UGT de Catalunya! Forjem els sindicats unificats UGT-CNT! Visca l'Aliança Nacional de Catalunya! Visca Catalunya i la unitat del poble hispànic!

Delegació de la UGT. de Catalunya.

La pesta negra falangista damunt Catalunya

S'han aguditzat de nou les mesures de fam i d'opresió que el règim de Franco i Falange, d'estraperlistes i assassins, té imposades a Catalunya. Llur desvergonyiment no te fi quan tracten d'enganyar al poble.

Menjar. — A «La Vanguardia» del divendres dia 8 del corrent, hi llegírem una cruel burla a la situació de privacions per les què passen les famílies barcelonines. En un escrit, sense dubte d'un dels farts de Falange que avui se les donen de periodistes, es tractava de convencer-nos de que tot s'ha abaratat. Però, l'atzar els jugà una mala passada i a la mateixa «Vanguardia» s'hi esmentava el racionament, per grams, de la setmana, on hi constava: arròs al preu de 4,40 pts. el quilo, quan avans es pagava a 3 pts. L'augment, s'intentava atribuir-lo a que era arròs «selecte» però, després li hem vist tant de «selecte» com de «caudillíssima» té l'esposa de Franco. Aquest augment no fora res, si el «simbòlic» racionament fós suficient per fer bullir l'olla un parell de vegades. Al tenir què acudir a l'estraperlo, per exemple, arròs, ha de pagar-se a 11 pts. el quilo; el sucre a 26 pts. el quilo i així tots els demés queviures. Els tomàquets van a 5 pts. el quilo mentre ens diuen que la collita de Canàries és exportada als EE. UU. No tindriem gaire a dir-hi, si aquesta exportació fós a canvi de medicaments i remeis que cada dia manquen més i estan a preus exorbitants. Franco, però, a compte de les divises que li dona l'exportació de les vitamines dels tomàquets, compra armes i més armes, modernes, per fer front al descontent del poble.

Transports. — Per si tot això no fós prou, s'han apujat les tarifes dels trens i cada viatge en ells representa uns cèntims més de despesa, que bona falta fan pel menjar; a més de tenir de viatjar penjant d'una barra amb perill de la vida o apretat com una sardina de llauna. L'augment en les tarifes de transports, en profit de les grans companyies, fa que la majoria dels productes procedents d'altres indrets d'Espanya, i de les mateixes comarques de Catalunya, siguin en el mercat un 40 per cent més cars que en el propi Madrid, lloc on per les combinacions de la RENFE, no estan tant recargades.

Juventut. — Després d'impedir l'estudi, el perfeccionament professional, l'esport i l'esbarjo de la joventut, ara fan ingressar, per «decreto-ley», a tots els aprenents al «Frente de Juventudes» i els fan anar a practicar l'instrucció militar i desfiles. Per això, fan perdre hores de treball que deuen ésser pagades pels amos. Tot és fet amb vistes al 18 de Juliol, pel carnestoltes desfilant falangista. Aquell dia el «Frente» presentarà uns centenars de desfilants i diran que compten amb la simpatia de tot el jovent barceloní. I seran aprenents desfilant per «decreto-ley» d'en Correa.

Treball. — Els obrers i empleats cada dia deuen treballar més i més hores extraordinàries i fer més i més dos jornals (els que poden fer-los) a fi de guanyar amb prou feines per menjar. Els descomptes pels gamarussos dels «verticals», dels «servicios» i dels «seguros», cada dia minven més i més les setmanades i mesades. Els sous són més i més baixos amb proporció als preus de

Dues maneres de veure Corpus

Davant la diada catòlica de Corpus, la sagnant existència del franquisme provoca diferents reaccions.

El botxí i estraperlista màxim avui a Barcelona, en Correa, veu el contingut cristià de Corpus de la manera que ara us direm. Són paraules textuales d'ies a la seva guàrdia personal, moments abans de sortir del govern civil per anar a la processó: «Si teneis que pegar a algú en, no lo hagais en la calle. Metedlo en un patio y pegadle fuerte, sobre todo procurad estropeadle sus partes y despues de bien molido llevadle a la Jefatura».

Després d'això, ja ningú pot dubtar de que, veritablement, en Correa és un gran... «cristià i catòlic».

Però sortosament, hi ha gent que veié d'altre manera Corpus. A la processó i a molts domicilis arribaren uns manifestos, destacant que el deure dels catòlics no és recolzar al règim terrorista, sinó al costat dels patriotes que lluiten per acabar el domini del xulos Correristes i falangistes.

L'esperit que provocà els passats gloriosos de la nostra terra, retorna en la memòria que del Corpus de Sang s'ha fet aquest any.

les coses. El sistema establert de les «festes recuperables» obliga als obrers a fer jornades interminables, per recuperar el calendari falangista de festes. La crisi industrial i econòmica, augmenta el nombre de parats. La pesta falangista es deixa sentir, cada vegada amb més força, damunt els treballadors.

* * *

Hem vist i oït que les reaccions populars, davant aquesta situació, han estat veritablement de forta repulsa. Amb això però, no n'hi ha prou per fer canviar l'estat de coses. La reacció ha d'ésser més decisiva i violenta.

Les dones deuen protestar d'una manera pública i col·lectiva manifestant-se davant de les Delegacions d'Abastos, als mercats i al Govern Civil, exigint millor racionament i l'abaratiment veritable del cost de vida. Deuen assaltar els magatzems clandestins, on els estraperlistes d'Abastos tenen amagats els sacs de menjar.

El poble en general no deu pagar els augmentos de tarifes de tramvies. Els comentaris col·lectius que es fan als tramvies contra els augmentos, deuen completar-se amb la negativa, també col·lectiva, a pagar-los. Cap comerciant, industrial o propietari deu pagar contribucions, penyores i impostos.

Els joves deuen organitzar-se i impedir que cap aprenent gastí les esperdenyes i les hores d'esbarjo o de treball en profit del «Frente de Juventudes». No deuen presentar-se als llocs de concentració. Deuen sabotejar la gatzara que preparen els falangistes pel 18 de Juliol. Ni un sol jove deu fer el mec davant els patums gerarquies falangistes. La seva estada a les casernes, deuen aprofitar-la per posar a l'Exèrcit al costat del poble; per apendre l'ús del fusell, per manejar-lo a les guerrilles contra els lladres i assassins falangistes.

Els obrers deuen passar a accions ofensives i a les lluites per millorar llurs salaris i condicions de vida. No deu permetres ni un descompte més, ni pels «verticals» ni pels «serveis» i «seguros». El seu descontent, deuen manifestar-lo amb la vaga, en els llocs que els patrons neguin les seves millores, i sota el signe de la unitat sindical, marxant units els obrers de la CNT i de la UCT.

A la lluita, doncs, contra l'opresió, el terror i la fam!

Els pagesos de Godall i la Galera, emprenen la lluita contra els impostos i contribucions

A més de l'encariment del cost de la vida en proporcions astronòmiques, els impostos, moltes i contribucions establertes com a grans d'un rosari interminable, pesen damunt la malmesa economia agrícola, comercial i industrial de la nostra terra, i, especialment, damunt els petits industrials, comerciants i propietaris de terres.

Els pagesos, que tenen aquest any davant seu l'aclaparament de males collites tant de cereals com d'oli i fruites, que no els retribuirà, ni de molt, l'esforç esmercat en el cultiu de la terra i el cost dels adops i llevors, es veuen amenaçats per un altre malura, la de l'augment dels impostos i contribucions en un cent per cent.

La situació de desastre econòmic i de misèria imposada per Franco i Falange, serà canviada, no amb retòriques ni amb protestes a cau d'orella. Canviarà per la contribució que en la lluita reportin totes

les forces i tots els sectors de la població.

Els pagesos de Godall i la Galera han emprés el just camí. Els del primer poble, el dia senyalat per a fer efectius els pagaments de les contribucions es posaren d'acord tots els pagesos i es manifestaren armats de garrots. Alguns cacics isidristes falangistes de la rodalia, convingueren anar al poble per tal que amb llur exemple de fer efectius els pagaments de les contribucions, trencar la unitat dels pagesos. Però, advertits els del poble d'aquest intent, es desplaçaren amb els garrots a la carretera i amb llur simbòlica recepció, obligaren als cacics a empendre la retirada sense ni tant sols entrar al poble.

Aquesta actitud dels pagesos de Godall, a donat com a resultat la suspensió de l'augment en les contribucions.

A la Galera també els pagesos han amenaçat amb fer abandó

(Passa a la pàg. 3)

El tracte i vida draconiana existents als Camps de Concentració i a les presons són indesmentibles

La falsetat que el Ministre de la Governació, volgué atribuir a l'article tramès per l'Agència «Associated Press» informat de la vida i mals tractes que eren objectes els detinguts en el Camp de Concentració de Nanclares de Oca (Alava), no ha estat més que una actitud ridícula.

L'atraviment del botxí Blas Perez, per tal d'asseverar el seu fals desmentiment, d'invitar a una comissió de periodistes estrangers a visitar el referit Camp de Concentració, ha estat un tret fals que li ha sortit per la culata.

Efectivament, (i d'aixó no n'ha publicat cap nota el mentider desmentidor) els periodistes anàren el dia 20 de maig a visitar el Camp de Concentració de Nanclares de Oca. Malgrat els preparatius, que a corra cuita es portaren a cap per tal de produir la màxima bona impressió, aquesta comissió de periodistes, en una nota feta pública a la premsa i la radi a l'estranger, declarà i confirmà la versió donada per l'Agència «Associated Press» destacant el mal menjar que reben els internats, les infames condicions d'higiene el tracte draconian de que són objecte i el treball d'esclaus a que estan sotmesos.

Aixó mateis comprovat ara a Nanclares de Oca, és la realitat existent en tots els Camps de Concentració que poblen les terres d'Espanya i en totes les presons. En aquestes i als calabossos de les Comisaries de Policia i de Governació, els periodistes estrangers podrien comprovar com s'apallissa i es tormenta per medis tècnics importats per la Gestapo, als patriotes. En cada ciutat podrien comprovar l'existència del camp de la mort, on com al Camp de

Els patriotes de Godell

(Ve de la pàg. 2)

de les terres si s'els obliga a pagar les contribucions. Aquesta actitud, a fet que les autoritats franquistes ajornessin el seu cobrament.

PAGESOS de CATALUNYA! Les vostres accions seran més fructíferes si esteu fermament units. Reforceu i reconstruiu la vostra tradicional organització del camp, la Unió de Rabassaires. Formeu, a cada poble els Comitès d'Aliança Nacional de Catalunya.

la Bota, aquí Barcelona, són assassinats els patriotes d'Espanya.

Naturalment, tot aixó podrien comprovar-ho els periodistes, si en alguna ocasió no es posaven en pràctica les amenaces de que foren objecte pel falangista tinent del terç de Nanclares de Oca, internar-los a ells si no s'avenien a dir la «veritat» de lo vist, al sistema feixista. En aquest cas, la comprobació seria efectiva, però, damunt les seves costelles, al igual que ho estan comprobant els pobles d'Espanya des de fa 6 anys, d'interminables sofriments.

Saludem la valenta actitud d'apuets periodistes.

Els industrials tèxtils deuen respondre a les amenaces feixistes de Carceller

El ram tèxtil és una de les rames de l'economia catalana més afectada per la crisi creada pel règim franquista. Des de l'ocupació de Catalunya per Franco i Falange els telers solament funcionen tres dies a la setmana. Més de 300 mil obrers estan condemnats fa 6 anys a una vida misetible. Centenars de fàbrica resten parades o semiparades. Ara, el llord de Carceller amenaça amb «medios coercitivos» als industrials catalans que es resisteixen a complir els contractes de suministres a l'estranger, fets per gerarquies falangistes d'acord als interessos de Franco i Falange. Les ame-

naces del Govern feixista de Franco, s'establlaran si a la resistència actual dels industrials, s'hi ajunta una acció massiva i unida d'ells i els obrers, igualment afectats per la criminal política econòmica del règim.

Els obrers no deuen tolerar, de cap manera, que per complir els compromisos que Franco imposa als industrials, siguin objecte d'una major explotació.

Els industrials deuen exigir, més cotó i més llana. Deuen imposar, que els contractes siguin revisats i establerts directament per ells.

Valenta actitud de dos patriotes

Dos joves pagesos del poble de Porrera, (Comarca del Priorat) acostumaven després d'acabar la seva jornada de treball, escoltar cada vespre en un cafè «Radio Espanya Independent». D'aquesta forma, ells i altres patriotes, es posaven al corrent de la situació i rebien les orientacions preises de com millor lluitar contra el règim franco-falangista. Cada dilluns, tenien el plaer de sentir les emissions en català, i en relació als problemes de Catalunya.

Un vespre es presentà la Guardia Civil a l'hora de l'emissió, i procedí a la detenció dels dos joves. Portats al local de la Falange, foren objecte d'una pallissa salvatge. Després foren traslladats a l'Ajuntament, on els esbirros falangistas de la Guardia Civil i l'alcalde, naturalment falangista també, els interrogaren, provant el seu estat d'ànim després de la pallissa, sobre si, en cas de celebrar-se eleccions, votarien a Franco. Aquests patriotes, malgrat el perill que reportava la seva resposta, mantingueren una actitud valenta i patriòtica, contestant que ells mai votarien pels traïdors.

En el poble es comenta molt, i favorablement, la conducta exemplar d'aquests dos joves pagesos patriotes.

Al preu que paguen la vida els traïdors Joaquim Maurin, el "líder" del POUM, al servei de Franco

L'aixecament franquista sorprengué a Maurin a la zona dominada per Franco. La «Bata-talla» i el POUM, presentàren l'execusió del seu «líder» amb tota classe de detalls. Intentàren aixecar a través de les seves «despules» la bandera del «màrtir» del trotsquisme. En el curs de la guerra, el nostre partit denuncià repetidament que els trotsquistes estaven al servei de Franco. El putx del 3 de maig fou la punyalada que, d'acord amb Franco, donàren a la República. Els caps trotsquistes del POUM, foren condemnats pels tribunals com a traïdors. Quedava, però, un punt

fosc a la trajectòria i activitats dels trotsquistes. ¿Qui era l'element que des de la zona franquista coordinava les activitats dels trotsquistes a Catalunya amb les accions militars de Franco? Avui és clar que aquest element coordinador i orientador era el renegat Maurin.

En retribució als serveis prestats, Franco i Falange han perdonat la vida a Maurin. I mentre milers de patriotes anònims sense altres significació política que el seu amor a la República han estat assassinats, en Maurin ha merescut el perdó de la «magnimitat» falangista. Clar que per aixó, llur rastreria i traïcions no han liquidat encara el deute amb Franco i Falange. Ara te l'encarrec d'organitzar la «AN. de FD.» per impedir la unitat combativa del poble contra el règim franquista i de donar conferències als presos al pati de la «Model» contra les NN. UU. i, especialment la Unió Soviética; contra la unitat antifranquista i, especialment, contra els comunistes. No és d'estranyar que un dia qualsevol, en mèrit als seus serveis, Correa li pengi la medalla d'or del sacrifici a la causa del «Caudillo».

Per les seves activitats, Maurin compta amb la col·laboració i l'ajut dels caps i guardians de la Model. Aquests li faciliten la tasca, perquè els manifestos i escrits siguin editats i repartits. Alguns patriotes detinguts que han descobert el joc d'aquest traïdor i han manifestat la seva repulsa a las haverades de fems contra la URSS, la unitat i els comunistes, i que per tant s'oposen a la pretesa «AN. de FD.», han estat objecta de represàlies i càstics. Entre altres, alguns trasllats als penals de Burgos i de Sant Miguel de los Reyes. El Director i el Cap de Serveis de la Model, executen fidelment les indicacions d'aquest renegat.

Sabem que Maurin amb els caps falangistes de la presó, preparen la liquidació física dels comunistes i d'aquells que s'oposen a les seves maniobres. Podem assegurar, però, que els assassins de comunistes i de patriotes no quedarant sense càstig.

Els trotsquistes i el seu capità Maurin són uns renegats i traïdors agents de Franco i Falange!

L'Espanya de Franco, cau de les bèsties nazis

A on està Hitler? Fora Laval d'Espanya! Fora els agents de Gestapo! Bens i cases comercials nazis confiscades

Franco segueix actuant contra NN.UU. Tant amb guerra com amb pau compleix a gràcia el seu paper d'agent nazi. Naturalment que per realitzar-lo tracta d'adaptar-se a les circumstàncies i emmascarat de «gran cristià i catòlic» i de «campió de l'anticomunisme».

Però, els jocs de Franco i la seva Falange són abastament coneguts, tant aquí com a l'estranger. Tothom sap que el contingut «cristià» del seu règim no és més que una tapadora pel terror desfermat a Espanya. Tothom sap que el seu «anticomunisme» no és més que el compliment de l'encàrrec d'Hitler d'actuar de divisor de les NN.UU. i de preparador d'una nova guerra mundial en profit del remeixement nazi i la bandera per continuar oprimint els pobles d'Espanya.

Franco ha donat aixopluc a

destacades figures nazi, encapçalades pel criminal màxim, Hitler, i pel més repugnant dels seus titelles, en Laval, reclamat pel Govern francès com a criminal de guerra. A l'ensem, ha situat en els organismes falangistes i de l'Estat, als elements que poblaven Espanya, de la Gestapo i «tècnics» alemanys, assegurant així, dues coses; el camuflatge i la subsistència d'aquesta trepa de criminals de guerra, posseïts de documents i certificats falsos com a espanyols, i el cervell col·laborador per intensificar el terror contra el poble.

Des del 1936, simultàniament,

amb l'invasió política, ja sofrim la penetració econòmica nazi. Però, des de que Hitler i els seus sostenidors capitalistes es veiéren la guerra perduda, han estat concentrant grans quantitats de valors i capitals aquí. És clar, comptant amb la col·laboració franquista, trobaren sobrades facilitats per a posar-ho a bon recer. El decret de Franco, d'intervenció dels capitals alemanys, no és més que la maniobra obligada per les circumstàncies. Ho podem observar-ho amb l'innocent canvi de rotluls i firmes dels «Magatzems Alemanys» a «Magatzems Capitolio». Aquest cas no té importància si el comparem amb els arranjaments fets fa algun temps i per molts milions amb les empreses; Siemens, AEG, Bayer i tantes altres de maquinàries, químiques, etc.

Els països interessats, i especialment EE UU. i Anglaterra tenen per mitjà dels seus representants a Espanya, medis sobrats per comprobar i desemmascarar el joc protector dels nazis que mena Franco. Catalunya i tots els pobles d'Espanya, criden indignats davant la tolerància amb que són observades les maniobres de Franco.

Fora de Barcelona, en Laval! El misteri d'Hitler serà aclarit amb Franco! Fora d'Espanya els agents de la Gestapo! Totes les NN.UU. deuen rompre les relacions amb el règim de Franco!

La "Alianza Nacional de Fuerzas Democráticas" és una maniobra dels trosquistes i feixistes

En l'últim núm. de «treball» denunciàvem la maniobra que sota l'anagrama «AN. de FD.» intentaven portar a cap els provocadors trosquistes i faistes. Volem dir algunes veritats més, per tal que cap antifeixista pugui ésser víctima de la confusió o de l'engany.

L'inspirador i cervell polític a Catalunya de la «AN. de FD.» és el «líder» del POUM. Joaquim Maurin. És a dir, un traïdor venut a Franco al preu de salvar la seva vida. Aquest, gaudeix a la Model de tota classe de consideracions dels guardians i caps de la presó. Col·laboren amb aquest traïdor i agent de Franco, alguns faieros.

Es per instruccions donades per aquests als seus conxorxes de fora la presó i recolzats per un element ambiciós afiliat a Esquerra Republicana, que es procedí a la formació de la «AN. de FD.» Entre els faistes i trosquistes es distribuïren «simbòlicament» les representacions de, la CNT, Libertarios, POUM, Partit Català o Esquerres, PSO, JS. i UGT. El fantotxe d'Esquerra, que no tenia ni la representació del seu partit, s'atribuí aquesta, la de la Unió de Rabassaires, la d'Unió Democràtica i la d'Acció Catalana. La majoria dels falsos representants dels partits catalans, no eren catalans.

Sabem pels organismes directius responsables d'Esquerra Republicana, Estat Català, Unió Democràtica, i Acció Catalana que cap d'ells ha donat la seva aprovació a la suposada AN. de FD. Declarem, de nou, que la UGT. i la Unió de Rabassaires no solament no formen part de la «AN. de FD.» sinó que l'han condemnada públicament junt amb el PSU. com una maniobra provocadora i divisora. El pretès Partit Català d'Esquerres, és una entelèquia que sols existeix en l'ànim maniobrer dels trosquistes. Denunciem que els suposats PSO. i Juventuts Socialistes també inclosos com a participants, no existeixen a Catalunya, ja que junt amb els demés partits obrers catalans es fusionaren en el sí del PSU. de C. i de les JSU. de C. Queda clar, doncs, que darrera la «AN. de FD.» no hi han altres forces que els traïdors i provocadors trosquistes i els faistes, i com a cap d'aragada el capità que dirigí les operacions franquistes del 3 de maig contra la República des de la zona «nacional», el traïdor Maurin.

Què es proposa, què diu i propaga la «AN. de FD.»? Anem a veure-ho, pel seu propi manifest fet públic. En primer lloc, cuiten a manifestar que «pot ocórrer que alguns afiliats i organitzacions que integren aquesta «Alianza» que es troben a l'estranger emetin opinions que es contradiguin amb la nostra» Nosaltres i els demés partits i organitzacions catalanes responem; No, no es tracta «d'alguns militants» són totes les organitzacions i partits, tots els seus afiliats, tots els patriotes que per no empasar-se l'am trosquista escat de la «AN. de FD.» la condemnem i desautoritzen. I segueixen dient: «si públicament no hem donat abans mostres d'existència d'una forma ostensible, ha estat perquè no s'hauria fet cap benefici a la causa de la llibertat» Vol dir això, per pròpia confessió, que aquesta ultra-revolucionària fins ara han estat al cau, cap baix, fent la viu viu a la causa de la tirania Tampoc Franco i Falange fins ara han cregut convenient parlar de la «causa de la llibertat». Són actituds coincidents. No, no han donat mostres d'existència perquè no existia ni ostensiblement, ni d'altre forma; per la raó que la seva existència no és per contribuir a la lluita del poble, sinó per impedir-la i per servir, en tot cas, de coxi als efectes del cop de la caiguda de Franco i Falange. I per arrodonir els seus propòsits, declaren: «que tots estiguin atents a les ordres que en el punt àlgid els seran donades. Cal abstenir-se en absolut de pendre cap iniciativa particular» Eus aci, la clau de la maniobra i el seu contingut de passivitat al servei de Franco i Falange. Que ningú fassi res. Maurin, a través de la «AN. de FD.» donarà en el moment àlgid les ordres per organitzar i posar en marxa les columnes del POUM, que protegiran la retirada dels falangistes i en tot cas prepararan un nou 3 de maig per apunyalar a la República.

Hem dit prou coses, perquè quedi fora de dubtes que l'«AN. de FD.» no és ni democràtica, ni nacional, ni catalana, ni reuneix altres forces que un grapat de renegats del POUM. i els «faieros».

AVIS D'UN NOU INTENT POLICIAL

El dia 29 de maig proppassat sortiren en llibertat de la presó Model 19 presos. Entre ells, sabem, n'hi havien 4 que s'han prestat a fer de confidents al servei de la policia. Probablement, podrem donar dintre de pocs dies llurs noms.

Cridem l'atenció de tots els organismes i militants del nostre Partit per tal que no es deixin sorprendre per aquests confidents.

Igualment, resten avisades d'aquest perill les demés forces antifeixistes a fi de que no siguin objecte d'aquesta nova maniobra policial.

Molt especialment, avisem als dirigents i grups integrats de l'Agrupació de Guerrillers de Catalunya, puix envers aquest treball és que principalment encaminaran les seves activitats aquells traïdors.

No cal dir que sobre d'ells deu caure, immediatament d'ésser localitzats, tota la força de la justícia patriòtica.

Delegació del CC. del PSU. de C.